

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Sermo. XXXIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

De diuisione apostolorum

rat Jeronim^o epla. c. lxxij. Quā cum visitare
vellet bñs Martin^o. illa p fenestraz misit
ereniū seu donū dices. Ora p me qz a viro
nō sum visitata.

De quarto Quō viginat^o ca-
stitas pstitit in p-
mio excellenti z glā singulari. patet p illud
Apoca. xiiij. vbi dicit. Nemo poterat dicere
canticū nouū nisi centū quadraginta quatuor
milia. q̄ impij sunt de terra. Hī sunt q̄
cū mulieribz nō sūt coinquinati. Istud can-
ticū est leticia spūalis z grazactio de icor-
ruptione viginat^o custodie. Habēt ar vir-
gines singulare triplicē progatiuā beatitu-
dinis z felicitat^o vtra alios stat^o scz in vita
in morte z post mortez. In vita qz vitā an-
geloz ducūt et libere pcurrūt ozōibz celoz.
qd alij vir facere possunt. In morte etiam
sunt beatores ceteris. Quia specialiter a
xpo z vginē glōsa visitant^o z ab eis i celum
pducunt. Sic narrat Jeron^o. de Tharsila
q̄ expirans ait circumstantibz. Cedite cedite
qz ihs venit. Post mortē ar habēt glāz sin-
gularē z excellentissimā in genere castitatis.
Quia trāscendit glā eoz castitatē viduale
et diuiale. vt dicit Thomas. Ad aut singu-
lariter habēt excellentissimā glāz qz marty-
res q̄ ad vehemēt^o inherendū vltimo fini
postponūt ppiā vitā. Et religiosi ppiā vo-
luntatē viuētes in monasterijs pferuntur
eis q̄ solū postponūt vtrūqz voluptates. De
hac glā dicit Isidor^o li. ij. de sū. bono. cap.
xxxij. vginēs feliciores in vita eterna sunt
alijs. qz sūt siles angelis dei. q̄ nec nubent
nec nubēt. Vñ tūc verificabit illd Apoca.
xvi. Eades est mēsurā hoīs q̄ z angeli. ymo
habēt vltra angelos aureole pmiū qd erit
gaudiū spēale de castitate mēz z de integri-
tate corpis qd angeli nō habēt. Vñ Sa-
lomon. Felix sterilis z incoīnq̄nata. Ad ex-
ponit Robert^o holgoth i felix ē illa in q̄ est
sterilitas plis cū mūdicia corpis. Vñ vult
dicere. q̄ felix est illa q̄ hz mēz et corpis in-
tegritatē. Sed qz ista est merces cōmunis
quā habēt vginēs diuigate z vidue. Hō ne-
qs putet solū eis dari istā mercedem cum
alijs. statim subdit. Dabit illi scz virgini. si
dei donū electū. in vita eterna. in p̄platoe
diuinitat^o q̄ fidei succedit. z oibz fidelibz. p
mittit. Apocal. Esto fidelis vsqz ad mortē
z dabo tibi coronā vite. z nō solū s. s. dabi-
tur eis fors in templo acceptissima. Ad ex-

ponit Holgoth. i. dabit eis i celo aureola
singular^o progatiue vginat^o. q̄ ē cōditio
nobilissima z acceptissima i celo. qz est p̄di-
tio xpi z matris sue. Dicit aureola diminti-
tiue q̄si parua coroz. Duplex em̄ pmiū
est brōz. Vñ essentialē cōmune oīm scōz
z vocat aurea coroz. Aliud accidētale qd
debet op̄i excellēt^o victorie. z vocat aureo-
la. i. pua coroz addita sup aureā. Hoc est
pmiū accidētale sup additū essentiali. Vñ
tale pmiū erit q̄si qdā decor in corpibz vir-
ginū. Et q̄ decore habebūt vginēs in men-
te gaudiū spēale. letātes de h̄ q̄ p xpo cor-
pus martirio exposuerūt. Et in doctoribz
p̄dicatoibz plāt^o actualiter p̄dicātibz. et in
oibz sacerdotibz fideliter z catholice p̄dicā-
tibz erit spēalis decor de p̄seruis cōuersis
p xpm. Cū igit vgo scā Margaretha fu-
it vgo z martir hz duplicē aureolā d̄ thes-
auro dei in q̄ sunt noua z vetera sibi hodie
datā. Ad quā nos dignes etiā pducere sua
intercessione vt cū ea possim^o de p̄dicā au-
rea sine fine gaudere. Amen.

De diuisione apostolorum. Sermo. XXXIII

Misit illos predi-
care regnū dei. Luc. x. Matth. x.
Matth. x. Sic ait ap̄s Ro. ij.
Gla z honor. i. incorruptio scz memorie in
sclo. dat om̄i credēt^o in deū. Quanto mag^o
digni sunt honore z glā illi q̄ nō solū p̄ci-
paliter crediderūt. sed etiā ad credendū vni-
uersū orbē sua p̄dicatōe induerūt. q̄les fue-
rūt ip̄i scī apli. Quā de causa hodie p̄ mū-
dū diuisi sūt vt ad fidē xpi gētes inuitarēt.
Vultū igit honorādi sunt q̄ tā cito tam
p̄mpte crediderūt. Hoc em̄ vt vocati sunt a
xpo nullis adhuc miracul^o ab eo visis statū
crediderūt. Mag^o aut honorādi sunt ab eo
q̄ xpm tā leti tam alacres tā expediti secu-
ti sunt. z relic^o oibz p̄p̄is sibi adheserūt. Nā
vidim^o q̄ ad vni^o iussione vocē Petrus et
Andreas relic^o oibz secuti sūt redēptoz.
vt dicit Bre. in omelia. S; p̄marie sūt ho-
norādi. qz nos ad xpm adduxerūt p̄dicatōe
ip̄oz. Et idō p̄pha in ps. cccviii. ait. eozum
cellitudinē attendēs. Nimis honorati sūt
amici tui de^o. Vbi dicit Horra. q̄ honora-
uit eos xpus in eo q̄ nō p̄ patriarchas aut
p̄phetas sed p̄ seipm eos vocauit. Matth.
x. Venite post me. Mag^o ar honorant^o

quod eos in familiaritatem et amicitiam recepit
specialem. Johannis. xv. Jam non dicam vos
seruos sed amicos. Similiter dando eis
potestatem ut eijcerent demonia et miracula
faciendi. Sed maxime honorauit eos quod
eis principatum ecclesie contulit. unde eos
principes mundi fecit. Juxta illud ps. Con-
stitues eos principes super omnem terram. Et
premitit. Pro patribus tuis nati sunt ti-
bi filij. Quod exponit Innocentius. liij.
Pro patribus id est patriarchis et prophetis
nati sunt tibi filij. spūali generatione scilicet
apostoli et predicatores. Et alij qui conuersi
sunt per eorum predicationem quos ecclesia ge-
nuit et multos ex his in sede patrum consti-
tuit. Unde sequitur. Constitues eos princi-
pes super omnem terram. id est. non in vno lo-
co tantum. sed super omnem terram. Et que inde
utilitas sequatur subditur. Demozes erūt
nominis tui dñe. id est. nomen tuum pre-
dicantes ipsum in memoria habentes etiam
alijs in memoriā adducunt. in generatione
et generatione iudeorum et gentium. quia vtri-
usque populo predicauerunt apostoli. Quia igitur
per predicationem ipsorum sumus ad fidem
christi conuersi et adducti. quod aliter non fuis-
set si non fuissent per mundum diuisi. ideo
dies diuisionis apostolorum debet esse no-
bis celebratiua in memoriā tanti beneficii
nobis ex ea collati. Decem est dies in qua
missi sunt nobis predicare regnum dei. Non
solum in iudeis ut prius. quibus dictum erat. In-
uis gentium ne abieritis. Matth. x. Sed
nunc dictum est eis. Ite in mundum vniuersum
et predicate euāgelium omni creature. Mar-
ci ultimo. Isti ergo sunt primi nuncij nre salu-
tis. Isti sunt precones gloriosi diuine gra-
tie gentibus destinate. Nam per eos non si-
cut olim antiquis patribus bona terrena per-
missa sunt. Juxta illud Isa. i. Si volueritis
et audieritis me bona terre comedetis. sed
potius celestia gaudia nūciantur vobis.
Quia hodie filius dei misit illos predica-
re regnum dei. In quibus verbis tria circa
missionem apostolorum tanguntur. Primo
quidem describitur missio ipsorum autenti-
ca ex mittentis auctoritate scilicet dei. Quia
non ipsi se temerarie ingesserunt. aut impres-
serunt. aut usurpauerunt predicationis offi-
cium. sed ille qui habet potestatem vniuer-
se carnis misit. Secundo missio eorum red-
ditur digna et congrua ex mittendorum qua-

litate. Quia tales fuerunt qui merito dig-
ni erant reddere testimonium christo. Ergo
subditur. illos et non alios. Tertio missio
eorum redditur efficax et fructuosa. ex mul-
tiplici utilitate. Quia predicauerunt non ali-
quid vanum aut transitorium sed stabile firmum
et perpetuum. quia regnum dei. Unde ad-
ditur. predicare.

¶ Dixi primo quod missio apostolorum reddat au-
tentica ex mittentis auctoritate. scilicet dei.
Quia non seipos miserunt. sed filius dei quem
deus pater misit querere et saluum facere
quod perierat. Luce. xij. misit eos. Juxta
illud Johannis. xv. Sicut misit me pater
et ego mitto vos. Circa quod sciendum quod
nullus debet sibi usurpare propria temeritate
officium aut dignitatem tam spiritualem
quam secularem. sed debet a deo et eius ecclesia
expectare electionem sue missionis. Unde
saluator apostolos instruens ait. Rogate
dominum messis ut mittat operarios in mes-
sem suam. quod est a deo postulanda esse au-
thoritate et a se presumendum non esse. Sunt
autem homines constituendi in eorum officijs
quadrupliciter scilicet per Iohannem gallensem.
Primo quidem ex diuina ordinatione. Secundo
ex ecclesie collatione. Tertio ex pa-
terna et legitima successione. Quarto ex co-
munis populi electione. Sic enim legimus
de antiquis dignitates assumentes. Nam
de diuina ordinatione prefectus fuit Da-
uid. primi Regum. xvi. Unde et Moy-
ses orauit ut deus prouideret homines super
multitudinem populi qui possit erire et intra-
re ante eos. Secundo constituunt homines
in officijs eorum ab ecclesia. que habens di-
uinam auctoritatem confert et distribuit of-
ficia iuxta gradus suos. Sicut et Moy-
ses accepta auctoritate a deo. vocauit Jo-
sue et dixit ei. ut introduceret populum in
terram promissionis. Deuteronomij. xxxij.
Et ministerio Samuelis vnit deus Da-
uid in regem. Quis ipsum per se elegerat.
significans per ecclesiam esse approbandum
quem deus elegit per seipsum. Tertio ex pa-
terna successione ponunt quidam in officijs
sicut Salomon super thronum David pa-
tris sui. Unde deus promisit cuiuslibet regi
recte gubernanti populum suum quod filius suc-
cedat ei in regnum Deuteronomij. xvij. Quia
ergo deficit heres et legitimus succes-

De diuisione apostolorum

Soe in aliquo officio. timendum est ne sit ex culpa parentū. Quarto homines ponunt in officijs vnanimi populū electione. sicut de multis romanis imperatoribz legimus. Prout narrat Valerius in libro quarto. cap. iij. Narrat etiā Solinus libro vndecimo. cap. iij. de quibusdam habitantibus quandam insulam. q̄ in electione regis illius insule non nobilitas preualet sed suffragia meritorū. Populus enim eligit spe cratum moribus et inueterata clementia. etiam omnino grauem. Sic de Romanis recitat Valerius maximus. vbi dicit. Quod ab aratro sepius recipiebantur in consolatiū. Sicut fuit factū de Atilio. Qui cum seminalet agrum receptus fuit in imperatorē. et maxime contra hostes prosperabatur. Similiter narrat de Quincio cremato. de quo etiā narrat Augustinus. Cum vix quatuor iugera agri haberet vt ea suis manibus coleret ab aratro fuit in maximū consulem receptus. Ratio autem harum electionū fuit s̄m Valerium profectus patrie. Quē vnusquisq̄ omisso proprio curabat augere. Quicunq̄ igitur aliter q̄ aliq̄ predictorū modorū ponitur in aliquo officio dignitate vel domo. certe non est verus dominus aut prelatas. sed fur aut latro. Iohannis decimo. Istud em̄ est quadruplex hostium per quod debet ingredi quilibet ad legitime p̄ncipandū i p̄lo. Taliter fuit d̄ aplis. qui non se ingesserunt propria auctoritate sed potestate diuina. Iuxta illud saluatoris. Ego vos elegit et posui vos vt eatis et fructū afferatis. etc. Unde apostolus. Nemo sibi honore assumat. sed qui vocatur a deo tanq̄ Aaron. Licet omnes dicti quattuor modi missiōis alicuius sint multum cōmendabiles. iste tamen qui fit a deo immediate est multo excellentior et certior. Et q̄ licet ecclesia habeat potestatem eligendi aut etiam cōmunitas ppli. aut paterna successio. tamē illi omnes possunt errare in eorū electionibz cū ecclesia misitans fallitur et fallit. vt d̄ d̄ sententia. etc. c. A nobis. Deus autē qui scrutat corda et renes falli non potest. Et ideo quicūq̄ elegerit necesse est vt dignus sit. P̄ncipaliter q̄ licet Petrus cum apostolis habuit plenitudinē potestatis eligendi alium aplū in locum Jude. noluerūt t̄m h̄ facere sine familiari spiritus sancti p̄silio. ne erraret vt boies. Unde et

dixerunt Actū. i. Dñe q̄ nosti corda oīm ostende ex his duobz quē elegeris. quia errare nō potes qui nosti corda. nos errare possumus qui solū exteriorēz apparentiā que sepe decipit videm. Sed dices. tamē xps elegit indignū. scz Judam. quomodo ergo dicit q̄ de errare nō potest. cum tamē ipse dicat. Nōne duodecim elegi vos. et vnus ex vobis dyabolus est. Ioh. vi. Respondeo q̄ licet xps Judam elegit s̄m p̄sentē iusticiam. nō tamen s̄m eternā p̄destinatōez. Nec p̄ hoc dicit christus ignorasse Jude maliciā. q̄ eum elegit quasi nesciens eū fore indignum. sed p̄ hoc potius docuit nos tolerare malum inter bonos. Sicut ipse tolerauit eum sciens eius maliciā. Nec per h̄ datur exemplū ecclesie militanti eligere scilicet enter indignū. quia hoc esset ponere scandalum in ecclesia. quod dominus prohibet. Math. xviii. ymo facit abscidi et p̄icere pedem et manū scandalizantem. et multo fortius oculus qui est prelatas in ecclesia spiritalis v̄l secularis. S̄z potius datur exemplū subditis obediendi malis prelatas cum exigentibz peccatis ppli fuerint diuina p̄missione dati super pplū. Facit em̄ deus quandoq̄ hominē regnare ypocritam p̄ peccata populi. vt dicit Iob. xxxiii. Super quo dicit Gregorius. xvi. Moralium. Qui malū patitur rectorem. eū quē patitur nō accuset. q̄a nimirū sui fuit meriti. p̄uersi rectoris subiacere ditioni. Culpā q̄ p̄riū magis accuset opis. q̄ iniusticiā gubernans. Unde dñs p̄pham ait Dabo tibi reges in furore meo. etc. c. Duod dabo tibi scz ob meritoz tuoz prauitatem. Dec die Decimas. et ponitur in Canonē. vi. q. i. Ex merito plebis nōnunq̄ epi deprauant. q̄tin? p̄clis ui? cadant qui sequunt. Quis autē in oibz officijs et dignitatibz necessaria sit institutio legitima ab ecclesia catholica. t̄m maxime in officio predicatorū necessaria est missio autētica ipsius ecclesie. ne sub pretextu pietatis veritatem ecclesie impugnent.

Dixi secundo q̄ missio apostolorū redditur digna et grua ex mittendorū qualitate. Quia tales fuerūt q̄ merito digni erāt redere testimoniū xpo. Et quo ad h̄ d̄. Dixi sit eos. Quales autē fuerūt p̄mittit i euāgelio. Sine fga. sine pera. sine pane. sine pe-

cunia. sine duabz tunicis. De iure seclari sic
 est q in testimonio p capuū qd requiritur ē
 fortuna. scz bonoz tpaūū copia. Un̄ qntū
 hō bz i bonis tñi etiā sibi credit. iuxta illd.
 Quantū qsqz sua nūmoz tener i archa. tñi
 bz z fidei. **Cōtrario** p̄o xps paupes apo/
 stolos voluit testificari misteriu redēptōis
 nre. p̄ qd misit eos sine oīm bonoz hui⁹
 seculi abundantia vt eis non p̄pter diuitias
 sz p̄pter virtutē xpi habitantē in eis credere
 tur. In q̄ xps magnā z mirabilē sue p̄tutis
 potentia ostendit. dñi p̄ paupes z ignaros
 rudes ac indoctos z paucos viros tantaz
 mūdi potentiaz strauit. Voluit dñs p̄mos
 sūdatōres eligere sapiētes potētes aut no/
 biles h̄ s̄cl̄i s̄m Aug. sup ps. Ne fides euā/
 gelij z v̄t̄ fidei ad opa q̄ fieda erant ascribe
 rent eoz sapiētie vel potētie aut nobilitati
 sz sibi h̄ reseruauit. Quia sua sapia poten/
 tia z nobilitate nos redemit. Non ḡ elegit
 sapiētes aut nobiles. ne merit̄ suis dicerēt
 se esse electos. Un̄ Greg. dicit. q̄ relictis sa/
 piētibz insipiētes. relictis fortibz debiles. re/
 lictis diuitibz paupes elegit. et p̄dicatores
 infirmos abiectosqz q̄ potentes q̄sqz collu/
 gerēt. **Lup̄ rōnez** sub dēs ait. Ad p̄dicandū
 nāqz tales venire debebāt q̄ de laude p̄pa/
 nihil habebāt. vt tāto solius p̄tatis cogno/
 sceret esse qd agerēt q̄ntuz z apte cerneret.
 q̄ ad h̄ agendum ydonei p̄ se non fuissent.
Propter qd Chrysostom⁹ exclamans dicit.
 D̄ b̄ros p̄dicatores q̄s iter tot doctores le/
 gis z scribas. inter tot seculi sapiētes et ad
 diuine p̄dicatōis officiu z ad grām aposto/
 lar̄ p̄mos xpus elegit. et digna dño nostro
 atqz p̄ueniens predicationi eius fuit talis
 electio. vt in p̄dicatione sui nois tanto ma/
 ioris laudis admiratio nosceret. q̄nto euz
 mūdi infimi z h̄uiles p̄dicassent q̄ nō p̄ sa/
 piētia mūdi ceperāt. sz p̄ simplicitatez fi/
 dei p̄dicatōez de errore mortis humanuz
 genus liberarēt. Non ḡ nobiles mūdi aut
 diuites elegit. ne suspecta esset p̄dicatio. nō
 sapiētes seculi. qz sapiētia mūdi psuasisse
 hūano generi crederent. sz elegit pastores
 illiteratos imperitos indoctos. vt aperta
 esset grā saluatoris. humiles quidē seculo
 etiam in ip̄o artis officio. sed preciosos fi/
 dei ac deuote mentis obsequio. ignobiles
 seculo. sed nobiles Christo. despectos ter/
 re. sed acceptissimos celo. paupes mūdo. sz
 diuites deo. **Hec Chrysostom⁹.** Et quibz

ego infero q̄ publicatio et annūciatio my/
 sterij nre redemptōis p̄ aploz p̄dicatōem
 fuit multū miraculosa. vt patz et eo q̄ fuit
 p̄tra leges seculi. s̄m quā nō nisi potentibz
 diuitibz aut nobilibz creditur. **Iuxta illud**
Diues locutus est et oēs tacuerūt. et sbuz
 illius vsqz ad nubes perducunt. **Un̄ Tho/
 mas** contra gentiles libro p̄mo. c. vj. dicit.
 Diuine sapientie secreta ip̄a diuina sapien/
 tia que omnia plenissime nouit dignata est
 hominibz reuelare que sui presentia et do/
 ctrine z sapiētie veritate ostendit p̄uenien/
 tibz argumentis. dum ad p̄firmādū ea que
 naturalē cognitionē siue rōnem excedunt
 opera visibiliter ostendit que totius natu/
 re superant facultatē. videlicet in mirabili
 curacione languoz. mortuoz suscitacione.
 celestiu corporū mirabili immutacione. et
 quod est mirabilius humanaz mentiu in/
 spiracione. vt ydote z simplices dono spū/
 ritus sancti repleti summā sapiētia z faci/
 diam in instanti consequerentur. **Hec ille.**
**Fuerūt autē apostoli cōgrui testes et nun/
 cii** mysterioz xpi. eo q̄ habebant oēs cōdi/
 tiones in testimonijs requisitas. **Que s̄m**
Isidor⁹ sunt natura. conditio. vita. **Statu/
 ra** vt sit vir nō femina. **Unde licet femina**
in quibusdā testimonijs admittat. sicut in
 symonia. caplo. **Per tuas.** **Secūda** condi/
 tio vt p̄ditōis liberet nō seruilis. q̄a fur/
 metu domini solet faciliter a veritate ab/
 duci. licet in crimine symonie admittit̄ con/
 tra dominū. vt dicit̄ extra de symonia. cap.
Per tuas. **Tertia** conditio est vita honesta.
Nam infamis non admittitur. ij. q. vij. **Te/
 stes.** de testibz cogendis. ca. **Preterea.** **Pro/
 pter ista** prelati ecclesie qui vel sunt effem/
 nati. libidine viuendo. vel seruilis condi/
 tionis. mūdo z māmone seruiendo. vel lesi
 in bono opinione publice delinquendo.
**Sed apostoli fuerūt viriles propter cor/
 dis constantia.** Quia Actū. iij. dicit. **Vir/
 tute magna** reddebāt apostoli testimoniū
 resurrectionis. **Fuerūt liberi z sine timo/
 re** per veritatis abundantia. **Unde dice/
 bant** flagellati. **Magis oportet** deo obe/
 dire q̄z hominibz. **Fuerūt insup famosi et**
bone opinionis p̄ sanctitatis vitam. **Nam**
eozū vita erat que dā lux illuminans lōge
 lateqz et redolens. **Iuxta illud Matth. v.**
Sic luceat lux vestra corā hominibz. **Et**
ideo fuerūt cōgrui testes mysterioz dei.

De sancta Maria magdalena

Dixi tertio **Q**uod in vobis pmissis aploz missio reddidit efficax et fructuosa ex multiplici vtilitate. Quia misit eos predi- care verbū dei. Circa quod sciendū q̄ ante xpi aduentū z pdicationē ipsius ac suoz aploz mūdus iste fuit triplici defectu infectus. Primo em̄ erat obsessus p̄ dyaboli- cam tyrannidē z potentia. Secūdo tenebro- sus et obscurus p̄ cecitatis ignorantiam. Tertio fuit paup̄ et inops p̄ bonoz celesti- um defectum z carentia. De pmo ps. Nam dyabolus possidebat mundū sicut tyrān- ciuitatē. Ad cuius nutum omnia fiebāt in mūdo. fm̄ quā necesse fuit viuere vniūquē q̄ fm̄ legem carnis. fm̄ quā viuebāt luxu- riosi. legem cupiditatis. fm̄ quā viuebant auari. et legem elationis. fm̄ quā viuebāt superbi. z sic de alijs. Quicquid erat i mū- do aut erat cōcupiscentia carnis aut cōcu- piscencia oculoz. aut superbia vite. i. Rob. ij. Vno totus mūdus in maligno erat po- situs. vt idem dicit. Venies igit̄ xps eiecit istū tyrannū nō p̄ potentia s̄ p̄ sapientia. z. Juxta illud. Prudentia sua percussit sup̄bū Job. Et suos apostolos docuit. vt nō vi- ribus. nō potentia. nō violentia. sed arte spūsancti z prudentia verbi diuini eū eice- rent. sicut et fecerūt. Nam plures vno ver- bo pdicationis vno die cōuertit q̄ dyabo- lus p̄ multos annos auertit. De petro em̄ dicit. q̄ ad pdicationē eius cōuersa sunt tria milia vno die. Secūdo fuit mundus tene- brosus z obscurus p̄ cecitatis ignorantia. z ideo xps misit aplos quasi solis radios. quasi rosa suauitatis odorem sui diffūdes et quasi ignis scintillas suas dispersit. In quibus xpi potentia cognita est sicut in ra- dijs solis lux solis sentitur. inquit Criso- stomus sup̄ Matth. Propter hoc em̄ vt dicit Leo papa in quodam sermone. Christus igne spūsancti aplos suos perfudit. vt ipi post- modū vniuersū mūdū tanq̄ duodecim so- lis radij ac lampades veritatis illuminarēt z ista fuit matia vtilitas ex pdicatōe aploz. Tertio fuit mūdus paup̄ et inops p̄ bonoz celestium defectū z carentia. Et ideo aposto- li missi sunt hodie pdicare regnū celestis bo- noz habundantia. q̄ regnū dei dicitur in q̄ est ois copia bonoz. ps. Bla z diuitie i domo eius. Sap. v. Accipiet sancti regnū decoris z diadema speciei. Bene dicitur decoris. Na

fm̄ Robertū Volgoth ibidē. Nūc ē regnū timoris z in inferno est regnū horrois. in celo aut̄ regnū decoris. Ubi fm̄ Aug. vita est vitalis. vita brā. vita secura. vita trāq̄- la. vita pulcra. vita munda. vita casta. vita ignara mortis. nescia tristitie. vita sine labo corruptionis z sine p̄urbatione. vita toti- elegantie z dignitatis plenissima. Ubi non est aduersarius impugnās. vbi nulla p̄cā illecebza. vbi est amor p̄fectus. z nullus ti- mor. vbi dies eternus. et vnus omnium spi- ritus. videbim⁹ deū facie ad faciē. et māna celeste cernimur. et hoc vite abo mens sine defectu faciā. Docergo regnū pdicabant apostoli nūciantes eius appropinquatiōes. Unde Matth. x. dicit eis xps pdicare z appropinquabit vobis regnū celoz. Ad qd nos pducatur rex regum z dominus domi- nantium zc.

De sancta Maria magdalena
Sermo. XXXV

Ecce mulier. luce

vij. Quis oia opa diuine potētie fuerint multū mirabilia intantuz q̄ magnitudine potētie q̄ potēter d̄ nibi lo cūcta p̄durit. hō nō sufficiat cogscere ad plēnū. inra illō Terribilit̄ mag. es mirab. opa tua dñe. ps. cxxxij. Licet etiā opa di- uine sapie sint mltū mirabilia. eo q̄ satis mi- rabiliter cūcta disposuit z regit. Oia em̄ i sapientia fecit s̄ tñ homibz inpscrutabilē. Roz. xj. Altitudo diuinitaz sapie z sciētie dei q̄ incōprehēbilia sūt iudicia ei⁹. Non min⁹ tñ est mirabilis deus in bonitate sua quā pctōibz hoibz tpe grē ostēdit z et hībz habundāter. Unde licet suauis sit dñs in vniuersis. et miseratōes sup̄ oia opa eius. nullibi tñ meli⁹ relucet sue pietat̄ z misericōdie mltitudo z magnitudo q̄ i p̄uersiōe pctō- ris. Magna siquidē misericōdia dei apparet i hoc q̄ de filijs dyaboli fecit filios dei. de fi- lijs tenebrarū filios lucis. Eratis aliqñ in- q̄ aplis tenebre. nūc aut̄ lux in dño. Ma- gna misericōdia dei diffusa ē hodie i mū- do per quā quasi gratis saluat boies pec- catores. Unde ps. Pro nibilo saluos faci- es illos. Q̄m̄ ante christi aduentū magnis ieiunijs. orōibz. elemosynis. holocaustis. et victimis boū z arietū. pctā vitē redimebāt q̄ etiā a deo sepius refurabant z reſciebāt. Juxta illud Jeremie. Cum ieiunauerint